Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

omnino nihil contristatur. Sed & in dando & ac
cipiendo animę cognoscentis semetipsa s̄ quęda
iusta iudicia! si cū tribuit ⁊ pbet. utrū cōmunicabili
affectu. & quasi cui equitatē haberi int̄ homines pla
ceat. an ut aut ille ex tristicia aut ex necessitate. t
certe grām. siue ab accipientib̄ siue audientib;
querens. S; & in accipiendo anima que cognos
cit semetipsa. obseruabit utrū in differentī ha
beat ea quę accepit. an uelut sup aliquo bono gau
deat. si intellectu ꝑpensabit semetipsa hui modi
anima. ut cognoscat utrū admoueat facile cui
cūq; ueri similitudinis auditio. & surripiat ei ar
te t suauitate. uel calliditate sermonū. an raro hoc.
an numquā omnino patiat. Sed sufficiant ista in
hoc agnitionis genere a nobis dicta! possibile ē
enī uolenti ad horū similitudinē & alia in nu
mera colligere. quib̄ cognoscere semetipsa ani
ma pbet. ⁊ pulchritudinē suā quā ad di imagi
nē in ēditione suscepit si in se reparare aut resti
tuere uoluerit. poterit ēcemplari. Hoc ḡ ē qd̄ p̄sens
sermo sub specie mulieris animā docet ut cognos
cat semetipsa. & ait. If isi cognoueris temetipsa.
hoc ē nisi ꝑ hec singula q̄ sup̄ memorauim̄ duxe
ris sensus tuos ⁊ discretionē singulorū tenueris.